Бог і Батьківщина!

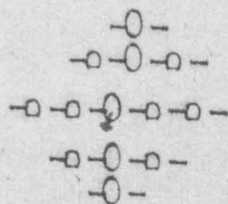
УКРАЇНКА НА ЧУЖИНІ

– Таборовий часопис Обєднання Українських Жінок –

– Делегатура Діллінгэн –

Ч. I.

1948 рік.

На правах рукопису.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОСКРЕСЛА БОЖА ПРАВДА! ВОСКРЕСНЕ Й ПРАВДА УКРАЇНИ! ВОСКРЕСНЕ НАША БАТЬКІВЩИНА ДО ВЛАСНОГО ДЕРЖАВНОГО ЖИТТЯ І ПОВНА СВОЇЙ ВЕЛИЧІ СТАНЕ РІВНОЮ ПОРУЧ ІНШИХ ВІЛЬНИХ ЩАСЛИВИХ НАРОДІВ!

Веселих Свят, щасливого Буття та швидкого повороту на Звільнену РІДНУ ЗЕМЛЮ - всім своїм членкам, всім Українським жінкам на скитальщині і по всьому світі розкиданим, як рівнож і всьому Українському Громадянству -

бажає -

Делегатура ОУЖ-Діллінген.

Слово до Українських жінок.

"Од Вас, жінок Української Землі залежить, щоб наймогутнішою землею і нацією стала завдяки Вам власне Україна ....."/В.Липинський*/.

Отже, святим обов'язком кожної жінки Українки взагалі, а жінки-матері зокрема, є виховувати дітей та молодь так, щоб "з них витворились такі активні Українці, які цілим своїм єством хотіли би здобути собі на своїй Землі, серед свого громадянства таку владу, таку силу політичну, щоби при її помочі збудувати свою власну окрему Українську Державу й тим забезпечити існування та розвиток своєї нації"./В.Липинський*/.

Хто, як не ми подбає розвинути в наших дітях нормальне почуття національної гідности? Хто засвітить в дитячій душі той вогник, що аж до смерти на кожне слово Україна, Українка, спалахував би полумям і відбивав блиском гордощів в очах. А чоло від того яснішало б і голова, сама собою, підносилася би до гори. Найкращі знавці української психіки і досвідчені педагоги мусять спільно випрацювати пляни боротьби з комплексом меншевартости.*/. Молодь наша мусить бути доглянута і в школі і в родині. До її розуміння мають бути подані точно окреслені поняття доброго й злого. Поняття, що в імя України кожен мусить притамовувати в собі ворохобні амбіції, а часом забувати й заподіяні братом-Українцем кривди, бо "держава якої завданням булоб допомагати мешканцям даної землі вирізувати себе взаємно, розуміється неможлива"./В.Липинс./

Не повинно бути на сьогодні жадної жінки-Українки, яка би не була свідома свого національного обов'язку супроти Бога і України! Більше віри в самих себе, в свої сили. Більше енергії, такту, завзяття! Не сварками й пустопорожніми фразами-базіканнями, не плітками і баламутною критикою допоможемо відбудувати Нашу Батьківщину, а впертою наполегливою працею, взявшися дружньо за руки, рушимо з місця і з Божим Благословенням досягнемо мети.

Наприкінці хочу промовити до Вас словами нашого найбільшого патріота-правдивого знавця знавця українських умов життя, наших похибок і наших вартостей:

I. "Сини селянські, господарські! Ви, в руках яких лежить вся будуччина України, памятайте, що сильних комуністів скинути, Державу Українську збудувати Ви зможете лише тоді, коли самі будете сильні, як сталь...."

II. "Робітники, настає час, коли Ваші міцні руки можуть взяти участь в кермуванні Державою. Але для цього Ви мусите виховувати в собі почуття правлячої верстви, а не юрби бажаючої тільки хліба й забав. Де сказано, що духлицарський не має бути ніколи духом робітника?...."

III. Інтелігенція, якої найбільшою амбіцією і найбільш гарячим бажанням єсть, дати своїй нації одну обєднуючу політичну ідеологію своїм великим поривом духа, своєю покорою перед Духовою і Світською Українською Владою прищепити всім клясам українське поняття єдности полі-

*/- почуттям нижчости української людини супроти інших людей і тісно з цим повязане почуття кривди.

тичної й національної.
IУ.Україна сотвориться тільки великим і організованим ідейним поривом.Сила такого пориву єсть лише в християнській релігії.
У.Обєднані одним духом християнським,послушні кожний обрядові своєї Церкви,ширте дух християнський серед українських людей./В.Липинський/

Прочитайте ці слова кілька разів,запамятайте добре,заховайте глибоко в своєму серці й переказуйте та освідомлюйте Ваших синів,доньок чоловіків.

Не забувайте,що приходить вже крайня пора нам Українським жінкам спитати себе:"Де мої діти,квіти мої найдорожчі?Чом не йдуть соколи мої,визволити нас,визволити наш нарід з тюрми народів?"

Чому лихадоля одних розсіяла на скитальщині,а других покинула лютому ворогові на знущання і поневіірняння по дикій далекій півночі, в Сибіру,по жахливих вязницях,у вогких льохах?Чиж на те ми українські матері народжували в смертельних болях своїх дітей?!

За свою невмілість показувати своїм дітям нашу ясну путь,несемо тепер і ми-українські жінки-страшну кару.

Збудіться ж Ви-українські матері й покажіть ясно своїм дітям за що мають боротися!

Чи ми не нащадки славних лицарів-Запорожців?Чи в нас не тече ще козацька кров? -Тече ще й буяє!

Про це доводить всьому світові наша хоробра УПА ,та вояцтво нашої дивізії "Галичина".

Софія Овчинник.

РОБОТА ЖІНОЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ДІЛЛІНГЕНІ.

Нова Управа Делегатури ОУЖ в Діллінгені розпочала свою роботу за досить несприятливої ситуації.З одного боку чергова перевірка /скрінінг/,видача виказок,а з другого -очікування наказу ІРО про перенесення табору на новий побут.Але й за тих обставин старанням ново- -обраних референток зроблено чимало корисного:

Голова Управи-п.Т е р л е ц ь к а З. започаткувала курси-вишивкарський і господинський.Маючи,в свій час,дуже цінні колекції українських художніх вишивок і добре розуміючись на цьому-п.Терлецька належно обладнала й устаткувала так вишивкарський як і господинський курси, віддаючи їм свої знання і свій досвід.

В особі голови Управи-п.Терлецької та члена Контрольної Комісії п.Семчишинової-Обєднання брало участь у загальній демонстрації в Мюнхені з приводу 15-ти річчя голоду на Україні.Треба було бачити,як референтки скоро зорієнтувались і повні свідомости моменту,вндобули й сплели вінок на сумну символічну могилу.

Гідно було репрезентоване наше жіноцтво на виставці під час"тижня Української Культури" у відділі "Показ Української Ноші",де п.Терлецька їздила особисто з належними експонатами нашої Делегатури.

Велику кропітку,але корисну роботу провадить п.З.Ковальська.Вона виказалася вправною секретаркою.Всі записані нею протоколи Засідань Управи чітко й стисло сформульовані.У перепроваджженому листуванні з Централею,з Америкою,-п.Ковальська виявляє належний хист і потрібні в цій справі точність та акуратність.

Завдяки старанням і умінню референток Культурно-Освітньої-п.М а к а р о в о ї ,Організаційної п. Б у н д з я к Д.,та Господарчої п.Н а к о н е ч н о ї Н.,ми мали змогу заслухати такі цінні й цікаві реферати,як:
I./Реферат п. Павликовської про "Українську Народню Ношу",де прелегентка охопила майже всі,характерні своєю ношею,місцевості України й,ілюструючи присутнім окремі зразки,ніби стверджувала справедливість своїх слів про високу художню вартість нашого національного одягу.

Реферат був на часі. І доповідачка справедливо наголошувала, що нам слід поклопотатися і придбати окремі зразки нашої національної ноші. "Розїдемось десь по світах, мусимо мати при собі дещо, що буде нагадувати й повязувати нас з Батьківщиною" - були останні слова п. Павликовської.

2. Реферат п. Донцової - цікавий, як спогад близької знайомої й наочного свідка багатьох життєвих епізодів Ольги Басараб.

3. Реферат п. Терлецької З. про Катрю Гриневич, де прелегентка, не зважаючи на брак належної джерельної літератури всеж змогла змалювати присутнім образ покійної письменниці. -

Завдяки стараннням Організаційної Референтки - п. Бундзяк Жіноче Обєднання дістало можливість видрукувати на циклостилі свій таборовий часопис.

Пані Рудницька - референтка Суспільної Опіки - вона тут і скрізь завжди допомагає, не обмежуючись лише обсягом своєї безпосередньої роботи. В ділянці свого реферату багато плянує, проектує, але, на жаль тимчасом не змогла дати нікому потрібної реальної допомоги.
Багато часу і енергії витрачає на своїй ділянці роботи п. Бойкова В. Вона співпрацює з СХС, варить вечері учасникам рейду УПА, підготовляє святочні подарунки для інтернованих і вязнів в Кайсгаймі. Переобтяжена цими своїми обовязками на жаль не має змоги приділити належної уваги нашим хворим по місцевих шпиталях і в таборі.

Фінансова референтка - п. Сойкевичева сушить собі голову тим, як допомогти нашим членкам з матеріяльного боку. Спостерігаючи на власні очі, як багато жінок і дітей блискавично тануть і спадають на силах, Управа ОУЖ - чуючися морально зобовязаною - проектує створити фонд допомоги. З тою метою запляновує після Великодніх Свят, погодивши з належними чинниками Таборової Управи, організувати низку концертів, чайних вечорів, льосовань /льотерій/, тощо, з благодійними цілями /в користь найменш забезпеченого матеріяльно жіноцтва - сумлінних членок ОУЖ/.

Робота всіх референток перепроваджується завжди під безпосереднім пильнимі доглядом, та щирою допомогою Голови Управи п. Терлецької З.
На майбутнє Управа сподівається розгорнути роботу ще ширше.
Кожня референтка буде мати нагоду на сторінках своєї преси висловити Жіночій Громаді свої пляни, можливості їхнього зреалізування і наслідки виконаної роботи безпосередньо.

За моєю ініціятивою повстав таборовий часопис Жіночого Об"єднання який Ви, Шановна Жіноча Громадо, маєте змогу оце читати.

До редакційної Колегії часопису, крім мене запрошено Голову Управи ОУЖ - п. Терлецьку З., Голову Контрольної Комісії Управи ОУЖ - п. Білозорову, та члена Контрольної Комісії Управи ОУЖ - п. Еліяшевську. -

Пресова Референтка Управи ОУЖ - Софія Овчинник.

- ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В ДИТЯЧОМУ САДОЧКУ -

30 березня б.р. о год. 16-тій в нашому таборовому дитячому садочку відбулося Шевченківське Свято силами наших найменших.
З почуттям любови до постаті Великого Поета прикрашено його портрет й "сцену". Виконавці - дітвора віком від 3-7 років хвилюється за "сценою". Садівничкам коштує великих зусиль дати належний лад з цим свавільним і сировим ще, до виконання такого програму, матеріялом. Але все випадає як найкраще.

На залі вже чимало присутніх. То переважно мами, є кілька чоловіків. Завітали на свято й просто цікаві бути скрізь.
Широко знана українському громадянству в краї й на чужині, високошанована пані сенаторка Кисилевська Олена промовила до найменших кілька слів про Кобзаря - Співця Всієї України.

Далі дітвора зачала виконувати свій програм. На початку відспівали хором - "Заповіт". Цей хор - ці наші найменші пташенята, вбрані в украін-

ські сорочечки і намиста ,з віночками на голівках-то була справжня пишна китиця запашних барвистих українських квітів.Зі звуками рідної пісні на залі ніби розійшовся аромат і наших рідних лісових фіялок польових волошок,троянд,ніжних конвалій.
Хор і пісня зворушили серця присутніх,а в багатьох на очах явилася роса.

Потім пішли окремі деклямації у виконанні малого Крамарчука Б., Дмитрищиної Л.,Сойкевича М.,Ковальської У.,Рудницької Л., та інш. Чи не у всіх мамів теплом радости і втіхи огорнулося змучене серце, слухаючи таке вдале виконання окремих точок.

Як акордова передзаключна точка програму-це був тріюмфальний виступ хлопчика -козака.

В червоних штанах,в білій вишиваній сорочці,з окрайкою навколо стану.Тільки срібну шаблю до бока й оселедця на голову,то він хоч зараз довів би всім,що:

"Ще не вмерла в світі слава,
же през шаблю маєм право..."
/Мазепа:"Всі покою щирє прагнуть"./

Вимовляючи слова віршу-"чиж я не козак....",він і тримався належно. Вже як він вийшов на перед сцени,як вклонився й вимовив перші рядки вірша,можна було відчути,що він певен виконуваної ролі.

/Щоби не вводити читачок у блуд,я не зазначаю прізвища,бо маю розбіжні відомості :Швець С.,Орищин Я.,Кокулюс О.Я особисто не знаю всіх дітей.Та мама й присутні на святі напевне здогадаються про кого тут мова./

А коли на заключення зявився знова хор і дітвора заспівала - "Ще не вмерла Україна",то в багатьох із них були дуже вдумливі й святочні личка.В декого навіть можна було помітити таку впевненість і впертість при вимові слів "запануєм у своїй сторонці".

Особливо кидалось в вічі личко малої доньки п.Козака-Козак М. Видко,що вона має маму-щиру Українку.Надзвичайно привітне і самозадовільнене своєю ролею,було личко манінької білявенької доньки пані Барчинської.Вона чулася з того всього такою гордою,а коли зустрічалася своїм поглядом з поглядом своєі мамці,то сяла й всміхалася так, як наше весняне сонце до вишневих садків України.

Присутні залишали залю з почуттям радости,що Бог і на чужичі не забуває про нас і про нашу потребу поповнювати знищені рукою жорстокого ворога ,шереги Української Громади.

Родяться і непомітно ростуть наші діти "квіти наші" і дасть Бог хутко будуть прикрашати власні оселі на своїй землі.

Деяким порушенням патріотичного настроюбули запроваджувані дітьми після виконання окремих точок оті чужинецькі "кніксени" у дівчаток та биття ноги об ногу у хлопчаків.Як на мене ,то краще привчати наших дітей до своїх рідних звичаїв.

Чом би приміром,дівчаткам просто не вклонитися низенько,а хлопчакам-до тогож не повести поперед себе рукою на зразок запорізький. Це не переривало б у присутніх приємного теплого почуття гордощів за свою рідну культуру,за свої традиції,звичаі,що мають в собі на багато більше краси і привабливости.

Треба було би подбати й належно організувати решту присутніх на залі дітей,щоби вони не стояли самітньо зажурені,скрізь там і там.

Для того слід було би іх всіх посадовити десь на перших кріслах. Нагляд за ними доручити котрійсь із мамів,коли то тяжко було перепровадити силами самих садівничок.

На загал свято випало дуже мило,за що складаємо впорядчицям щиру подяку.

Пресова Референтка Управи ОУЖ-Софія Овчинник.

::

- ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ "ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК на ЕМІГРАЦІІ"-

НАШІ ХВОРОБИ
/ Завваги /

З появою першого числа "Українка на чужині" у нашому таборі, радо користаю зі запрошення співпрацювати при його видаванні.
Наш побут у таборах тимчасовий. Може в короткому відносно часі пороз'їзджаємося в різні сторони світа, в різні країни і коли це собі усвідомлю, то стає перед моїми очима ціла низка справ і наших обовязків. Перед усім маю на увазі низку наших хиб-т.зв.соціологічних хвороб, яких ми повинні за всяку ціну позбутись.

В моїх заввагах іде мені про це, яке повинно бути життя, особливо в наших таборах, щоби, не дай Боже, не сповнилась твердження де кого, що "эміграція для нації пропаща".

Різні фактори впливають на те, що наше життя тут на эміграції є таким а не іншим. Одні з них є від нас залежні, а інші ж ні.

Погана загальна ситуація, невідповідні матеріяльні й побутові умови не достаточне прохарчування, наше сучасне політичне положення в світі -ці всі болячки від нас майже не залежні. Але є теж низка умовин і можливостей від нас залежних, які сильно піднесли би наш моральний стан та нашу продуктивність і вартість для Української справи, якщо би ми їх тільки виповнили. Я не хочу говорити про такі речі, як картярство, піяцтво, паскарство чи крадіжки.

Ці речі болючі, які в кінцевому ефекті ведуть до тюрми й не лише індивідуально шкодять, але приносять за собою погану опінію про наш загал.

На протязі майже трохрічного нашого співжиття у таборах ми мало працювали над собою, а ще менше над нашим оточенням. У висліді витворилось серед деякої частини Української еміграції дармоїдство, неробство і нехіть до позитивної праці.

Перед нами-жінками особливо важливе завдання-в першу чергу дбати про добре моральне обличчя нашого суспільства, а дальше болай злагіднювати всякі непорозуміння.

Спеціяльну увагу повинні ми звернути на нашу молодь. Вона відірвана від рідної землі, а позбавлена теплих променів Українського сонця, забуває поволи про край.

Національне виховання не поставлене в нас на належній височині. Ба що більше, є ще багато людей, так чоловіків як і жінок які цілковитими анальфабетами, які навіть не вміють підписатися.

Вони цього соромляться, їм прикро і соромно до цього признатися, вони за мало відважні і до того ліниві, щоби цю свою хибу усунути. Часто такі люди волюють перевести час на картах, горілці тощо, чим піти на який небуть курс. Нам дорога кожна Українська людина. Ми хотілиб кожного бачити на відповідній височині, так вморальному як і в національно-суспільному розумінні.

До таких людей серед нашого оточення повинні б ми зі щирістю, любовю та тактом підійти, виказати належну шкідливість їхньої поведінки, їхніх потягнень, внести моральну допомогу, а заохочуючи їх самих до праці над собою, бути для них взірцем.

Чого досі не встигли зробити наші культосвітні реферати, то повинні б зробити ми, серед нашого оточення, через наш особистий вплив.

Праці в нас багато, її повинна бачити кожна національно свідома і інтелігентна Українка. Цю працю належить уважати, як святий обовязок.

Хочу звернути увагу на ще одну умову, без якої неможливим є обійтися в нашому таборовому співжиттю. Це взаємне вирозуміння й толеранція чужих поглядів-переконань, або іншими словами велика братня любов. Нам треба себе взаємно як найбільше пізнати, до себе як найбільше наблизитись, навчитись бути вірною Богові й Україні та допомагати ближнім.

Ці,що хочуть нас порізнити в який небуть спосіб,-це вороги нашоі нашоі національноі справи-тому даваймо їм належну відсіч.-

Завваги мої оперті на власних спостереженнях.
Я не хотілаби,щоби наші люди не знали Історіі України,не знали на мапі зазначити де вона лежить.Такі скоро денаціоналізуються.

Я не хотілаби,щоби наші люди соромилися свойого національного походження,але щоби гідно репрезентували наш нарід і нашу справу на чужині.-

-Ю.Василівна.

З ЦИКЛЮ МЕДИЧНИХ ПОРАД

І.Віджевлювання немовлят до 3-х місяців.

Від першого дня,а навіть хвилини народження немовлятка,дуже важливим є уміння з ним обходитися.Тому по виході зі шпиталю не належить звертатись о поради до сусідок.В першу чергу треба поступати після вказівок лікаря та кваліфікованої сестри.

У наших таборових обставинах,треба відвідувати своєчасно амбуляторію та бути в контакті з таборовою сестрою-гігієністкою.
Дуже важливим є віджива дитина.Дитину треба кормити раціонально.
Треба перше,щоби дитина одержувала потрібну кількість корму,але не забагато,бо перекормлювання є шкідливим.

Нормальна дитина повинна бути кормлена грудлю що три години.В ночі дитина не кормиться.Якщо дитина будиться,можна дати чаю слабого кольору соломи,солодити трошки,краще сахариною /на одну шклянку чаю-півтора пастильки /пілюлі/ сахарини./

Звичайно дитина висисає потрібну кількість корму.
Кожна мати повинна дбати про те,щоби у неі було достатньо корму.
Для того повинна пити багато плину.Найкраще,чай правдивий з молоком в кількості 3 літри на день,тобто після кожного кормлення дитини вживати пів літри плину.Якщо не має чаю,може бути інший плин,лише не правдива кава.Не розпущене молоко пити не вказано.

Кормителька не повинна їсти:буряків,капусти,гороху,фасолі та оцту.
Забороняється вживати алькогольні напитки.

Дитина не повинна під час кормлення спати.Треба іі розбудити,якщо будження не помагає,а дитина збудиться щойно пів години по часі кормлення,не належить вже тоді іі кормити.Краще дати 20грам чаю,та нехай чекає до слідуючоі пори.В цей спосіб дитина відучиться під час кормлення спати.В часі поміж кормлення не треба подавати дитині смочка, щоби вона його смоктала.Якщо немовля неспокійне то можна годину по кормленні дати 20 грм. чаю.

Коли мати помимо старання не має відповідноі кількости корму, дитина не прибуває на вазі,а лікар стверджує,що немовля замало одержує жує корму,можна докормлювати штучно.

До штучного кормлення можна вживати молоко коров"яче ,клей з рижу,або з платків вівсяних.Молоко треба розтворити з водою в слідуючому відношенні:одна частина молока,а три частини води.
До однoі шклянки такого плину дати три ложечки цукру.Замість води можна додавати до молока клей.Клей треба відповідно приготувати,а саме: жменю рижу,наляти І літру води зиммоі,так повинен кипіти 2-3 години. Якщо в міжчасі википить,то треба долити.Зварений клей не вільно перетирати,тільки цідити так,щоб до перецідженого клею не дісталась жодна краплина рижу.

Якщо дитина має склонність до обструкціі,запорів,не треба подавати клею.На клей з платок треба уважати,бо черстві платки шкідливі, та взагалі не всі діти добре сприймають платки вівсяні.

Якщо дитина дістає рідкі,водянисті стільці,це безперечно хиба у віджевлюванні.

Причиною може бути перегодування, а якщо дитина кормлена штучно, причиною рідких стільців може бути не свіжий корм.

Тому літом кожна мати повинна старатися кормити дитину грудию. У випадку рідких стільців треба негайно звернутися до лікаря. Якщо лікар не може відразу оглянути дитину, то мати повинна пам'ятати про те, що в такім випадку не вільно подавати пити і ніякого корму. Навіть якби такий стан мав тривати 12 годин. Зате треба подавати в тім часі чай або переварену воду, всолоджену сахариною.

Коли нема сахарини, то цукру треба уживати дуже мало і переварювати з водою перед ужиттям.

Другою передумовою є задержання відповідних відступів часу між поодинокими кормленнями. Дитина добре переробить корм, коли шлунок вже випорожниться.

Також плач не може бути сигналом для подавання грудей. Він може мати причину не в голоді. Найчастійше дитина є мокра та заспокоюється коли змінити пелюшки. Або причина може бути в хоробі.-

Н. Сойкевич.

Далі буде розділ: Віджививлення немовлят від 3-х місяців до року.

....

- Побажання -

I. Дозволимо собі висловити до Культурно-освітнього Відділу нашого табору таке побажання: ближчим часом повязатися з належними організаціями, відповідними особами і перепровадити на терені нашого табору низку популярних рефератів, лекцій на релігійну тематику, так для шкільної молоді, як і для старших, взявши окремо під увагу осіб, що мали нещастя довший час перебувати під тиском совєтської культури.

II. Бажано, щоби вся наша громада /жінки і чоловіки/ враховували кожної хвилини на наші тяжкі нинішні умовини життя.

На те, що з поміж нас багато людей хворих, особливо на нерви. Що багатьом науковим працівникам, професорам, письменникам, поетам, кореспондентам, тощо, доводиться працювати розумово в спільних мешканнях. Тому належить нам всім додержувати завжди, а особливо у вечірні пізні години /по 2 3 год./ великої тиші, як також в дуже ранні години /5-6 год./.

Цим збережемо здоровля своє і своїх дітей. Робота тихих людей, що змушені сидіти в своїх закутках і писати наукові праці, редакційні статті, готуватись до викладів у школі, тощо, буде далеко продуктивнішою, цікавішою і відбиратиме в них останньої енергії, шляхом надмірного перенапруження нервів.

Тож зважаймо завжди на тишу. І коли хтось із нас, старший чи молодший забуде про це, нагадаймо йому спокійно, лагідно, як брат братові, як мати доньці.-

Отже не належить:

1. Гримати дверима. 2. Ходити на коридорі чи й у себе в хаті міцно натискаючи на закаблуки /слід в мешканнях взагалі здіймати ходу/ 3. Не слід надто голосно розмовляти, в коридорі, на сходах і взагалі в спільних кімнатах. Часом дитина спить, вона кволя, нервова, не дожиглена належно, а тут раптом, як гримне хтось дверима, дитина кинеться в переляку. Чиж то є добре на її нерви, на її здоровля? Певне що ні! 4. Після 2 3 години ночі повинно бути вже абсолютно тихо. Ходити належить на шпиньках. Ні в якому разі не можна забивати цвяхи до муру, рубати дрова, чи щось взагалі робити, хоч в своїй кімнаті, чи закутку, але таке, що дудною щоби ген по всіх мешканнях.- Звикнемо до цього тут, тим легше буде нам привикнути, як потрапимо десь у чужі сторони.

Даваймо ж будемо виконувати це уважно і поведемо нашим ворогам,

Постановімо, кожного хто не буде додержувати такого порядку й після неоднораэових дружніх нагадувань, буде все ж таки робити своє-вважати гальмом нашої української культури, більмом на нашій українській честі, зробімо з цього належні висновки й оголосімо таким особам громадський бойкот.

III. Бажано, щоби мами приводили дітей до садочка не пізніше 9 год.

IУ. Бажано щоби на засіданнях Управи ОУЖ пані висловлювались стисло й по суті справи, не забираючи часу, для багатьох дуже цінного.

У. Бажано, щоби вся жіноча громада, при всіх справах як найменше виявляла емоцій, нервовности, амбіцій, а найбільше поміркованости й взаємного розумування.-

УI. Бажано скликати загальні збори жіночої громади окремо по бльоках чи бараках в метою вибрати звязкових /поміж управою ОУЖ та жіночою громадою бльоку чи бараку, кореспонденток-дописувачок до нашої таборової жіночої газети.-

УII. Бажано, щоби ми всі на кожному кроці пригадували собі слова В.Липинського: "Памятайте, що безкарно не може поривитись НА ДОБРУ СЛАВУ ОДИНИЦЬ, БО ДОБРА СЛАВА ОДИНИЦЬ-ЦЕ СКАРБ I ДОБРА СЛАВА НАЦII".

-ЦІКАВЕ З ЗАОКЕАНСЬКИХ ЧАСОПИСІВ-

За словами міністра Гава, уряд задумує ввести сталий повітряний перевіз скитальців літаками до Канади. Відлітати будуть від Британії, переїхавши туди з таборів в Европі. Щоденно прилітало б їх біля 160. Домінія плянує спровадити: 2 500 осіб до кравецтва, 3000 домашньої послуги, 5500 лісорубів, 3300 до важкої праці, 1000 до будов, 2050 до сільських будов, 2000 до праці на фармах, і 2400 до копалень металів. IPO платитиме подорож в ціні корабля, спроваджуючі фірми різницю між кораблем і літаком.-

СОВЄЦЬКІ ОФІЦЕРИ І ВОЯЦЬКА ЧЕРНЬ

Про відносини у Советському Союзі свідчить найкраще розпряжність платень советських офіцерів і вояків. І так: сов. вояк піхотинець одержує в місяць 10 рублів, вояк артилерист 15 руб., капраль 100 руб., лейтенант піхоти 650 руб, лейтен. артилерії 750 руб., оберлейтенант 800-900 руб., капітан 1000 руб., майор 1300 руб., підполковник 1500 до 2000, генерал майор 3000, генерал лейтенант 3500, генерал полковник 4000 руб. Яку платню одержують маршали і генераліссімус /Сталін/-не відомо.-

Джерело рака.

Наука виявила, що в сажі люди дістають бронхіт на легені, як також сажа спричинює рака, про що переконались із того, що найбільший відсоток захворувань на рака в Англії знайшли між комінярами /сажотрусами/.

Весела статистика.

Стандарт Бюро в Америці думає, що пересічно жінки водії авт, орієнтуються в 10 разів швидше, як чоловіки. Неймовірне але правдиве.

Які маєте шанси, коли хочете зникнути, щоби Вас ніхто не знайшов? Таємне агенство подає, що приблизно 1000 до 1 проти вас. На одну жінку, що залишає дім припадає 1000 чоловіків, однак в двоє легше найти чоловіка, як жінку.-

: :

В ОРГАНІЗОВАНОСТІ - НАША СИЛА !

ЖІНКИ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ " О У Ж "!

П О Р А Д И Г О С П О Д И Н Я М

Петрушка і її лікувальне значення.

Старі люди вже від давна вважають петрушку,як добрий лік на зміцнення сили хворих,головно на нирки,кровавлення ясен.Цей погляд старих людей знаходить піддержку вчених,що занімаються наукою про віджив у.Вся та таємна вартість петрушки-це вітаміни та мінерали, які находяться в ній.

Гичка кучерявої петрушки головно дуже високо віджи вна і навіть багатша віджи вним складом ніж самий корінець.В тій гичці знаходиться багатий склад вітаміну А,Б /І/,Рібофлавіну і вітаміну Ц.

Знавці віджи ви навіть радять їсти ту гичку щоденно. ~~Ві~~ Дві ложечки січеної зеленої петрушки щоденно уважається додатковою охороною організму проти недостачі вітаміну А.,брак якого ослаблює очі,прискорює заступу та старіє шкіру лиця.

Т а й н а б а р а б о л і.

В бараболі є від 75 до 90 відсотків води.Поза водою найголовнішим складником є крохмаль,що переміняється в цукор в організмі й достарчає енергії і тепла.Під самою лушпиною є поклад протеїни,хоч її нема дуже багато.В бараболянім соку є ще складники так звані мінеральні соли, як поташ,сода,вапно,залізо й фосфорова кислота. Його потрібно організмові на оздоровлення крови.Крім мінералів в бараболі є такожскладники що називаються вітаміни.Найбільше з них є вітаміну Ц,який має до діла з здоровлям людини.Це один вітамін,що зуживається в великій скількости й організм не зберігає його в запасі для своїх потреб.Загально в щоденній їжі того вітаміну не вистарчає.Знаходиться він найбільше в свіжій соковитій городовині та овочах.Барабоя якраз звертає на себе увагу своїм складом вітаміну Ц.

Так мінеральні соли як і вітаміни розпускаються в воді в часі варення і велика часть їх відходить з відваром.Щоби ті відживні вартості зберегти найкраще бараболю пекти в лушпині й їсти разом з лушпиною.Коли потрібно бараболю варити то оббирати якнайтонше, бо найбільший склад мінералів та вітамінів знаходиться під тонким покриттям лушпини.Грубе оббирання лушпини марнотратне з боку відживного.В часі варення також не добре перекроювати бараболю,бо тим вилуговується ще більше відживних вартостей.Найкраще варити бараболю цілими і давати дуже мало води,щоб бараболі не пригоріли й варилися в парі.Взагалі не позволити бараболям кільчитися,бо тоді проходиться в бараболях хемічна переміна,що обнижує їх відживну вартість.-

Не марнуйте сажі.

Досвідчені городники радять розсипати по городу сажу,бо сажа збагачує землю.Навіть деревляний попіл радять помірковано посипати по городі.При чищенні комина та кухні вібрати сажу і переховати до весни.-

Щоби шмаття не дворі не замерзало і вітер не витрісував крохмалю,дати ложечку столової соли до кожної півкварти крохмалю і в тім накрохмалити шмаття.

Одержали тверде,хуже мясо,маєте мало товщу і мало часу на варення,візьміть покрайте мясо довгенькими кусниками в пів сантіметра завтовшки,посічіть його довгим грубим ножем і киньте до вареної зупи. За кілька хвилин будете мати досить смачне крихке мясо,а наварена з нього зупа також більш смакуватиме.

Маєте трохи грисіку і трохи білого борошна-змішайте пів на пів,додайте трохи молока,цукру й товщу,добре додати дріжджі. Будете мати смачне дешеве печиво.-

° °

~~[illegible]~~ !

-ПІД РОЗВАГУ-

Сон.

Завхоріла пані Енська тай відпровадили її до шпиталю. Звичайно бувають різні хвороби. Одні в гонитві за вітамінами та кальоріями попоїдять чимало яблук, після кислого молока, а тоді ще й хліба з смальцем на закуску. Ну, а над вечір у животі болить, голова горить і людина хвора потрапляє теж до шпиталю.

Пані Енська є поважно хвора. Вона бідолашна стільки перетерпіла на своєму віку, а особливо за останніх 15-16 років, тай дивуєтся, як вона взагалі ще існує. З дуже міцного і якісного видко матеріялу збудована.

Ну, потрапила пані Енська до шпиталю, та й лежить, лікується. Коли ту на тобі ще до купи і грипа і гарячка. Облягла її велика журба. Це вже певне і кінець прийшов. Пожурилась, побідкала, а далі почала просити Бога, щоби прийняв її душу. Пригадала своє нещасливе життя та потішила себе тим, що хоч і терпіла багато, зате в міру своїх сил і можливостей служила Україні, завдаючи чимало прикростей її ворогам.

Так минає день, два, три, пять. Вона всеж така слаба - спить і спить. Спить і спить: неділя, година відвідин хворих, тихенько відчиняються двері, входить одна пані з Управи ОУЖ, а за нею друга, третя, з квітами з подарунками. Вони стурбовані, дивляться привітно на хвору, питають, що потребує, обіцяють поговорити з лікарем, з медичними сестрами, щоби пильно поставилися до хворої пані. Вони доложать всіх зусиль, щоб віднайти так потрібні ліки для хворої, бо в аптеці їх нема.

Вона просить принести свіжий часопис, паперу. Чує себе трохи ліпше і хоче дещо написати /а чоловіка наразі немає дома/.

Пані з Управи посиділи трохи, тай пішли. І так стало тепло у хворої на душі-що то значить жіноча організація, та ще й Українок, та ще їй на чужині! Ота маленька увага, але приділена вчасно, ота незначна допомога а зроблена ніжною жіночою рукою, який те все має визначний і цілющий успіх. Пані Енська ніби враз стала дужа.

А двері рип, та рип. То Балтійці, Латиші, Естонці чисельної уважно відвідують своїх хворих.

Християнське об'єднання "Євангеликів" також не забуває за своїх членів.

А пані Енська лежить та й думає собі: -добре, що й наші не гірше за інших, х о ч у с н і ....

Всезнайка.

Пресова служба делегатури ОУЖ в Діллінгені не добачує в тому злої волі тої чи іншої пані з Управи. Очевидно референтки Управи досить переобтяжені своїми обовязками. Їм належить приділити в допомогу ще двох пань, які б по черзі відвідували наших хворих, так в таборі, як і по шпиталях, виказуючи при тому до них жіноче піклування, увагу, а при потребі ту чи іншу допомогу.-

-БАРАБОЛЯНА "КОНФЕРЕНЦІЯ"-

/Зачинаєте читати, то мусите дочитати до кінця, або зовсім не читати. Інакше довгоноса пані вас з цього світу зжене, побачите самі!/

Всім, всім, всім, -жінкам, чоловікам, діткам /віком від рочку до ста літ/. О, втіхо, о, розрадо ! Прибула бараболя, ота "смачна" баварська бараболя, знаєте плямиста, з залежаними боками - всім знайома нам депівська бараболя...

Хочете споживати- поспішайте перебирати?!!

- - - - - - - - - - - - - - -

-"Пане Отче, де так хутко йдете? А хто буде Службу Божу правити ?"

-"А дайте мені спокій, Службу Божу, думаєте не кожний може відправити? От, бараболю перебирати, то прошу Вас не кожному вийде. А родина їсти хоче, бо нині відомо, яка є харчова скрута .- Бараболя ж має силу

поживних і корисних складових частин. Читали там он, в жіночій нашій яж таборовій газеті "Поради господиням"? Ну, то моя дружина прочитала, а тепер спокою не дає, - біжи, каже, чоловіче хутенько та перебірай бараболю, бо то виявляється така істинна городовина. Ну, то це й поспішаю-буваайте! Раджу і Вам, Пане Добродію, кидайте всі справи й ідіть перебірати бараболю!

-О-а, шановний пане професоре, доброго ранку і Ви тут? Дуже приємне товариство. І Ви пане Інжинере, -о-хо-хо!

-Пан Отче, благословіть працю, зачинаємо! -гукають з кута панове доктор, магістер, електромайстер, працівник з бюра і багато інших робітників, учеників і службовців.

-Пане професора, а якже Ваш дослід і наукова праця? Здається Ви мали десь завтра викінчити ту роботу й дати до друку?--"Хе-хе! Наукова праця, дослід? То все зробить Хома, я йому припоручив. Він так по трохи паскує і хоч з наукою не мав до діла та зате не має охоти ні споживати тої бараболі, ані перебирати її. Він і поза тим має дещо до їдження більш смачного. Ну, ото я йому доручив написати заключне слово до моєї наукової праці, а сам прибіг сюди. Бо Вам ясно панове, що паскувати мені не випадає тай не дасться мені ця "професія", а їсти треба. До тогож перебірати бараболю треба теж досліджувати, чи вона вже півбока згнила, чи її ще належить споживати".

-Ну дивіться, пане професоре і Ви панове, а щож те немовля буде тут робити? -гукнув збентежений молодий пан-робітник зі слюсарні-нещодавно сам молодий батько.

-"Тихо, тихо, не збудіть його! Воно тим часом трохи заснуло, -каже мати, а прокинеться то хай вчиться коло бараболі ходити, адже вже вміє її споживати"!

-"То де так весело, аж з підскоком?"

-"А чом і ні?" -"Прошу пана професора, нарешті і я є делегатка-наша родинна громада, а в нас вона складається аж з сім осіб, обібрала мене делегаткою".

-"Чи не на конференцію?"

-"А тож, оповідають, що на залі конференції в присутні вже дуже цікаві представники: пан-отці, лікарі, наукові працівники, артисти, поети і багато інших. Ну, то тепер і я іду, ще й подругу зі собою веду. А то бачили, -вступає до мене наш бльоковий і оповіщає: Пані Гоноровиста Ви маєте завтра, рано о годині осмій явитися до Управи і допомогти бараболю перебирати.

-А хто там ще буде-питаю.

-Ви, та ще багато таких як Ви, що нігде не працюють, громадської роботи не ведуть, користи для громади не дають, лише різні плітки з одного кутка табору до іншого розносять, дав би Вам ПанБіг добру гулю на язики, щоби не так легко плескали.

-Ну то я не піду і не чекайте! Що Ви мені зробите, не піду й по всьому! Я є депівка, жадні закони для мене не істнують, все. А нині забірайтеся геть-зрозуміли?! Я є жінка нервова. Бач які розумні знайшлися-я буду їм в пивниці сидіти й бараболю перебірати, а тії панії артистки, співачки, скрипалі, письменниці будуть собі в хаті в ліжку лежати, о д п о ч и в а т и бо вони в т о м л е н і. Одна десь в концерті співала пізно вернула, друга надхнення мала й якесь оповідання до півночі писала. Теж мені праця співати або вірші писати! А я для них бараболю буду перебирати. А дзузки не буде такого!"

"Е-е-е! Чекайте-но, пані Любцю, щось то мені від цих Ваших слів віддає Марксо-Ленінско-Сталінською "Уравніловкою" /[illegible]/. Всі рівні, всі однакові. Та вже нині і в Советах переконалися, що та рівність на практиці-в житті не дає бажаних наслідків. Тож не дарма завели вже таке, як пише нам тут газета з заокеану, що "вояк-піхотинець дістає 10 рублів, а генерал-полковник 4000 рублів".

-А дозволю собі спитати-продовжує дальше Професор -чи Вам приємно посидіти і послухати, як пані добре поспіває чи заграє Вам на

концерті,або напише Вам таке оповідання,що Ви в захопленні будете читати аж до світанку?"-

-"Ну,звичайно приємно!"-"Так!-каже професор-Ці пані таки підуть і переберуть бараболю,а чи Ви нам,громаді,зможете заспівати чи заграти щось належне?-Ні!-Тож то воно й є.Отже виходить недобре, коли ми не будемо таким людям допомагати.Тут не має жодного принижування,навпаки Ви мусілиб бути горді з того,що є настільки свідомі,що зважили всі наші нинішні депівські обставини і чим можете допомагаєте одне-одному.Наступним разом Управа певне вживе інших заходів і за невиконання зарядження буде накладати високі грошеві поштрафовання. Тими грішми буде добре оплачувати портібну роботу."

-"Пхе!Ну той що,мій Петрусь двічі з"їздить сюди тули і заробить на те,щоби сплатити за мене поштрафовання!"

-"Запевняю Вас громадянко,що поштрафовання може бути за високе й часто сплачувати ці суми напевне скоро відпаде охота.А крім поштрафування управа певне придумає і щось іншого."

-"Ат!-кинула Любця з серцем-взяла товаришку за руку та й пішла перебірати бараболю,але вже трохи замислена.

Професор теж попрямував.Коли це чує позад нього два хлопці сперечаються-"Ой,щось я бачу Іване,в твоїй голові ще багато совітської олії залишилось"-каже один."А тобі вже чимало еміграньскої додали"-каже другий."Хай і так,а добре булоби,якби у нас з Тобою,та ще у багатьох була в голові вже наша рідна українська державницька олія". "Тоді ти вже не радівби з того,що будеш оце сидіти і перебірати бараболю разом з пан-отцями,лікарями,бо то є принижування наших авторитетів.Ну що ти кому довів,коли одмовився піти перебірати бараболю на перше зарядження Управи.А тепер всеж таки ідеш і будеш робити те саме, тільки вже тому,що Управа змушена була вжити таких категоричних заходів.Я примріром,як тобі відомо,звичайний робітник,відчуваю велику гризоту і незручність.Ну як я оце прийду,сяду поруч голови нашого табору або фахівця інженера з технічного відділу і буду перебірати бараболю і буду знати,що їм крім цієї бараболі ще тільки обовязків і роботи для мене,для тебе,для нас,для громади і коли вони те все встигнуть зробити!?А я собі переберу бараболю,прийду до хати,ляжу,висплюся а в ночі в карти програю те,що за тиждень заробив на чорному ринку й знова буду спати до полудня.Ні,знаєш,Іване,таки я сумління остаточно не згубив.От відчуваю ніяковість,гризоту та й усе!".

"Твої батьки звичайні селяне,ти нині студент,а закінчивши високу школу будеш фахівцем,матимеш вже за плечима півсотки літ,умовини життя достатньо виснажать тебе фізично,а доля кине тебе ще й в такі умови, що ти будеш змушений тяжко й фізично й розумово працювати ,а твої студенти,чи учні,чи й просто собі нероби-лобуряки будуть сидіти та й підсміхуватись з тебе,цікавий я знати чи й тоді ти будеш такої співати як оце сьогодні?"-

"Ми,свідомі Українці,повинні навіть за наших депівських обставин робити все,що можливе ,щоби наших авторитетних людей підносити,шанувати.Ми повинні виховувати в собі й виплекати хаку в нашій молоді такі лицарські почуття,таку шляхетність,щоби кожен з нас відчував велику гризоту,коли би бачив,що хтось із них тягне на своєму горбі бараболю, чи рубає дерево,а я,чи ти -молоді здорові хлопці сидимо собі і вдоволено всміхаємось.

Так не може бути,Іване,чуєш не може бути.Ми самі маємо за цим доглядати,нагадувати кожному про це,бо інакше доведемо до того,що ці люде перевантажені розумовою працею і в додатку змушені працювати фізично,-а відживлюються гірше ніж ми з тобою,бо не мають часу поїхати десь,щось заміняти,працюючи для громади,для нас,-можуть хутко загинути. Ти лише зрозумій за-ги-ну-ти .Загинуть носії нашої культури. І чи не будемо ми нести за це відповідальности перед Богом і Батьківщиною.Ой будемо,Іване,та ще й як будемо!"-

Хлопці поминули професора,чемно привіталися до нього і пішли до

залі перебирати бараболю, а професор схилив голову й тихою ходою пішов далі, розмірковуючи: скільки ще з поміж нас є несвідомих, хоч і порядних людей. Скільки є збаламучених, понівечених тою совітською-московською або польською культурою. Яку велику культурно-виховавчу, державницько національну роботу треба ще перепроваджувати скрізь по таборах.-

-- Пані з довгим носом.

УВАГА: Пресова служба делегатури ОУЖ в Діллінгені прохала пані не тикати свого носа у цю "бараболяну справу", а пані заповіла, що тикне, бо на те має довгого носа, який обовязково десь винюхає на свій смак, тай ткнеться туди. Впавалася була вже й до лікаря-хірурга, щоби відтяв цього, а наставив куцого. Та лікар довів їй, що в неї така вже булова- і з того куцого, хутко виросте знова довгий. Визнавши такі мотиви за вистарчальні, пресова референтура ОУЖ на цей раз вмістила дописа.-

x-X-X-x

Світовий гумор.

Провідник французьких комуністів Торез, намовляв Сталіна, щоб той, для піддержки французького страйку, проголосив страйк в СССР.-

Шов у власній пастці.

Лише раз у житті Бернад Шов попав у власну пастку. Це трапилось тоді, коли одного разу він намагався переконати свою дружину, що чоловік на всьому розуміється краще ніж жінка.

-Ти маєш рацію, любий, -відповіла пані Шов-тому ти мене й вибрав собі за дружину, а я лише сказала "так".

Австрія посміхається.

Дві віденки зустрічаються на вулиці й одна другої питає: "Чому цей майдан зветься "майдан Сталіна"?-"Що ти не знаєш хто такий Сталін?"- -"А вжеж ні, а що власне він зробив?-питає перша. "Та він же визволив нас від Німців." --Ах зо! Чомуж він так довго не визволяє нас від Росіян?."

Познайомлення Маршала з дружиною.

Пані Джордж Маршал, дружина державного секретаря Америки розповіла, як вона познайомилась із своїм чоловіком:

"Ми зустрілися в 1938 році на обіді, куди мене запросили мої друзі. Після прийняття, полковник Маршал попросив дозволу проводити мене до дому. Проблукавши майже годину вулицями міста я спитала його: Коли Ви прибули до цього міста?

-Два роки тому.

-Два роки і не знаєте вулиць цього міста?

-Навпаки, я знаю і х дуже добре-відповів він-колиб не знав то як би я міг так довго водити Вас навколо кварталу де Ви живете?

Політика в раю.

Стрінувся в раю Вільсон /Американський Президент в часи першої світової війни/ з Мойсеєм. Захотілось йому в Вільсона пожартувати, тай питає:

-Чув я небоже, що твоїх 14 точок про самовизначення народів на Версальській Конференції миру, геть подоптали.

-Еге, подоптали, відповів Вільсон-але якби ти бачив що люде зробили з твоїми 10-ма заповідями, то й не говоривби.-

Редколегія.

::

ЖІНКИ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ "ОБ"ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК"---

---- ТІЛЬКИ В ОРГАНІЗОВАНІЙ ГРОМАДІ НАША СИЛА!